

Când ochiul tăi se bate, îți-vestește că are să tăi se întâpte ceva bine ori ceva rău după cum e cel stâng ori cel drept și după încercarea ce ai făcut cu flegătăre. Așa unora e ochiul drept care te vestește evenimente fericite: altora din contra cel stâng.

Când urechea ūueră ai să primești vești ori scrisoare.

Câte odată topind unt sau osânză, după ce s-a închegat, în vasul în care se încheagă, se face în mijlocul lui de la suprafață unurei în jos o gaură ca și cum încigă degetul. Lucrul acesta e de rău augur, ne anunță scădere, săracie ori moarte.

Pe la mijlocul nopții între ceasurile $11\frac{1}{2}$ și $12\frac{1}{2}$ a la franca sau între $5\frac{1}{2}$ și $6\frac{1}{2}$ a la turca, este un spațiu de timp, care nu durează mai mult ca o minută în care Albele și Hârioasele (Albele și Frumoasele, Ielete), și desfac micuții lor sub strășina casei, în locul unde cad picăturile. Ceasul acesta se zice para-oară la noi (ceas nepermis). În acel moment poporul crede că nimic nu se mișcă, nimic nu dă semn de viață; câinii nu latră, pisicile nu miorlăesc și chiar apele dorm, încrețându și cursul. În acel ceas nu e permis nimănui să iasă afară din casă, și cu atât mai mult să umble sub strășina casei, ori să și facă u dul prin picături!

Căci aci desfășurându și micuții Albele și Hârioasele se întâmplă să calci pe vre un mic și să-l lovești la ochi, la picioare ori să-i scrântești mâna, piciorul sau ce e mai grav să-l strivești și să moară. Dacă îl lovești la ochi atunci te apucă durere de ochi și n'ai să scapi de cât când se vindecă micuțul; dacă îi scrântești mâna ai să te prinzi de mâină (are să tăi se paralizeze și o să suferi până la vindecarea micuțului). Albelor și Hârioaselor; iar dacă îl omori, și pe tine moartea te așteaptă cu siguranță Albele și Hârioasele mai obișnuiesc ași câta de pruncii lor la ora aceea și sub un gutui or nuc, de aceea e ieterzis a merge sub gutui ori sub nuc pe la acea oră și este cu desăvârsire interzis chiar a dormi ori când sub acești pomi. Aceasta e cauza pentru care nu se sădesc nici în curțile noastre; iar a tăia un nuc din rădăcină nu ori și cine se decide să o facă, chiar cu o plată mare.

Dacă ești silit de imprejurări să ești, atunci singura precauție e să îți faci semnul crucii și să te păzești cu cea mai mare severitate de a umbla prin locașurile sus menționate.

G. ZUCA.

Cine s'a născut pe lume pentru a povătu cu inima curată oamenii și supra lucrurilor celor mai însemnate are mare noroc dacă scapă teafăr.

Schopenhauer